

Debreczeni Független Ujság

pártoktól független politikai napilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Helyben:
Vidéken:
Egy óra. I kor. Egy óra. I kor. 50 fill.
Negyedévre . . . 3 . Negyedévre 4 . 50 .

Felolós szerkesztő:
IFJ. MÓRICZ PÁL.
Kiadók és laptulajdonosok:
HOFFMANN és KRONOVITZ.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
DEBRECZEN,
Piacz-utca 47. és 49. szám.

Maratások és uszítások.

— Szédélgés a jelszavakkal. —

Ausztráliának van egy félvad néptörzse, melyet papjai, vagyis inkább druidái, akik ott monopolizálták az irás hatalmas bűvészetét, a következőképen tartanak szellemi rabszolgaságban: Amit magukévá akarnak tenni, amit érintetetlen szentséggé akarnak tenni, arra ráfirkantanak egy bűvös jelbetűt s rámondják: „taku“, azaz „szent“ és erre többé nem meri senki is kezét rávetni, mert az ily bűnöst az egész törzs babonás közszelleme semmisítené meg. Ha pedig az irástudó druida valamitől fél, meg akar tőle szabadulni, egy másik bűvös jelbetűt ír rá varázsvesszejével: „elátkozott!“ s annak pusztulása megpecsételtetett. A legnagyobb gazembert megmentheti a druida, rámondván, hogy: takú, azonnal porba kell omolnia előtte a halálos ellenségének is; ha pedig az irástudó valakit elátkoz: sirva bár, de kényszerül ledőlni szerető fia, barátja. Kényszeríti a századok óta terrorizmus rabszolgaságában sanyalódó közszellem.

Épily terrorizmusban nevelik és tartják hatalmukban a közvéleményünk jökora részét némely druidáink, politi-

kusok és hírlapírók, kik monopolizálták a leghatalmasabb jelszavakat, melyek bármit megszentelnek vagy bármit bemocskolnak.

Akire rámondták, hogy „liberális“, az érintetetlen, akárcsak királypalástot viselne a bőrön. Lehet e palást mögött ma egy reakzionárius, ki letagadja istenadta jogainkat, visszaátkozza a föld alá a sarjadó magot, — hiába, hozzányulni nem lehet, mert a ki őt bántaná, az a liberalizmust bántaná és ki merne téged szentségtelenül illetni, oh százszorszent liberalizmus, nemzetünk egyetlen létoka és létezője? A ki téged bírálni mer, az gyalázat és gyalázkodás szennyébe fül, az: *klerikális*, s akire e jelszót a jelszó-monopolium tulajdonosa nagy szájjal ráüvöltette, annak gyalázatos veszte meg van pecsételve, akár azé a kutyáé, melyre valami suhancz rákurjantotta a „veszett eb“ jelszót: arra rögtön fölzendül és vasvillára kap az egész falu.

Ugy látjuk, a mai napokban e monopolizált jelszavakat a „Magyar Szó“ napilap sátorában árusítják leghangsúlyosabban (árát nem tudjuk e drága kenőcsnek, szükségünk sincs rá.) A „Magyar Szó“ kenegeti legvastagabban a „liberalizmus“ jelszóval Tisza Istvánt,

ki harcra fog szállani az obstrukció kétféjű sarkányával, mint a hogy Ritter-Siegfridnek megkenték volt a bőrét valami bűbajos sarkányvérrel, mitől is annak szerfölött megvastagodék a bőre, úgy hogy semminemű csapástól nem vön.

S ki meri mármost a liberalizmus fölkelet bajnokát megtámadni? Akárki legyen az, a Magyar Szó ráüvölti a föld alá átkozó jelszót: *Klerikális!* Apponyi klerikális; az obstrukció „sötét lovagjai“, klerikálisok; Bedőházi a ref. professzor és társai klerikálisok; jámbor református földmives emberek, kik az obstrukciót voksaikkal támogatják klerikálisok; Kolozsvár, Debreczen református férfiai, köztük református papok, tanárok klerikálisok. Mit? Fölkelt Tisza ellen Bánffy, a protestáns főnemes, a magyar reformátusság világi feje? . . . nohát ő is klerikális! És klerikális a Rákóczi lelke is, mert a Bécs elrabolta magyar jogokért küzdelemre szállt? Kelle e még több? Nohát klerikális Bocskay és Bethlen Gábor! Klerikális maga az Isten, mert ő szítja belülről ellenállásunkat, ő adta jogainkat Tiszának ellenére . . .

Meglátják még uraim, hogy fog Bánffy a pápai testőrség élén fekete

Ablakomban kivirult a . . .

Aklakomban kivirult a

Piros mályva,

Csupa derű azóta a

Házam tája.

Ablakomban fésző — nyíló

Piros mályva;

A szivemben szerelemnek

Virágzása.

Hittem mindig, jó az Isten,

Szeret engem;

S kiderül még a borus ég

Én felettem,

Rám mosolyog a sok csillag

A kék égről . . .

Valamennyi kis leánynak:

Szép szeméből!

(Dorogon.)

Sziporka Zsolt.

A postán.

Irta: Csehov Antal.

Miután eltemettük Sladkopercevnak, a mi öreg postamesterünknek fiatal és csinos feleségét, elindultunk a postaépület felé, hogy ott ősi szokás szerint megemlékezzünk az elköltözöttől. A szokásos halottas fánkot találták fel.

És ekkor az öreg, özvegyen maradt ember elkezdett keservesen sirni:

— Ezek a fánkok épp olyan pirosarcuak, mint amilyen az én megboldogultam volt . . . Épp olyan szépek, mint az ő . . .

— Igen, — szóltak közbe résztvevőn a vendégek — valóban ritka szépség volt, olyan asszony . . .

— Bizony . . . Mindenki csodálta . . . De uraim, én nem szépsége és szelid jelme miatt szerettem. E két tulajdonság többé-kevésbé minden női teremtesnek sajátja és nem valami ritkán találkozunk velük az ég alatt. Én egészen más lelki tulajdonságok miatt szerettem a megboldogultat. És pedig azért szerettem, Isten áldja meg

érte halóporában is, mert ő vidámsága és vérmérsékletének pajkossága mellett is hü volt hitves urához. Igen. Ő hü volt hozzám, bárha ő még csak husz tavaszt számított, mialatt én már a hatvanadik ősz felé közeledtem rohamlépésben. Ő hü volt hozzám, hozzám az öreghez.

Gyakor, aki velük evett a halotti fánkokból, sokat jelentő hörgéssel és köhécseléssel adta jelét kétkedésének.

— Tehát ön nem hiszi? — fordult hozzá az özvegyen maradt, vizás emberke.

— Nem, nem mintha nem hinném — dünnyögte zavartan Gyakor. — De . . . Én csak azt gondoltam, hogy a fiatal asszonyok manapság nagyon is ismerik, az, izé . . . no, hogy is mondják csak . . . a rendezvoust, no meg a chambres séparées-kat.

— Ön tehát tamaskodik benne. Helyes. Én tehát befogom önnek bizonyítani, hogy ön csalódott. En az asszonyi hűséget különböző eszközökkel, ugyszólván cselekkkel, sőt merem mondani, stratégiai fogásokkal tartottam ébren. Az én cselvetésem, az én ravaszágom mellett semmi szín alatt sem csahalhatott meg a feleségem. Igen én a csa-

Tudatjuk a n. é. közönséget, hogy **műhelyünket** legnagyobbitva, abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy **mérték szerinti megrendeléseket 24 órán belül** (kényes lábakra is) a legnagyobb pontossággal **saját műhelyünkben** készítünk. valamint óriási raktárt tartunk **háziilag** készült **női-, férfi- és gyermek czipő** és **csizmákból.**

Mandel és Társa
kizárólagos czipő raktár
DEBRECZEN, Piacz-u. 44. sz.

keresztel kezében betörni Magyarországra a liberálisok ellen, kik utoljára csak hárman fognak maradni: Pályi Ede, Tisza István és Ferencz József; legfeljebb meg ott lesznek a tiszteletbeli al-liberálisok; a Magyar Szóba hazafyságban dús leveleket küldözgető irodalmár ev. ref. papok s részvényesek.

Nem az együgyűség komikumát akarjuk a Magyar Szóban pedzeni, hanem a vakmerőség durvaságát. Mert immár nem nevetséges, hanem megdöbbentő a vakmerőség, melylyel a jelszavakat árusítják nálunk. A Magyar Szótán elítélte a közvélemény elfogultatlanabb része, de a más részt sikerül terrorizmusban tartani és református papok és más Tiszapártiak szédülve mondják utána: Igen, ő klerikális!

Nohát mi a magunk részéről bejelentjük mindezekután a jelszavak főtrafikjainak és albizományosainak, — nem Bánffyhoz való csatlakozásunkat, mert előttünk ő is csak addig s annyit ér, míg elveink párhuzamosak — hanem bejelentjük magunkat a Magyar Szó czimzetes klérikalitásainak.

Bodor Aladár.

Országgyűlés.

Eredeti tudósításunk.

A képviselőház mai ülése Kórodi Lutznak, az ugynevezett zöldzász képviselőnek megbélyegzésével kezdődött. Perczel Dezső elnök bejelentette lemondását, de hozzatette, hogy a lemondó levél oly durva hangon van írva, hogy azt föl nem olvashatja, sőt vissza is küldte hivatalos uton a derék urnak! Igen, Kórodi Lutz doktor holnap vagy holnapután idézést kap a berlini magyarosztrák követségtől és megjelenvén, ezt fogják neki mondani:

— Az ur mint magyar képviselő elküldte a lemondását mandátumáról a magyar országgyűlésnek; de itt arról értesít minket a magyar képviselőház elnöke, hogy a leveleit adjuk vissza önnek, mert az oly kvalifikálhatatlan tartalmu és hangja oly

ládi élet biztosítékául, helyesebben alapkövéül a cselet használtam. Ismerek egynéhány szót, bizonyos hadi jelszavakat... Nem kell egyebet tennem, csak ezeket a szavakat kimondom és a hitvesi hűség miatt már gond nélkül aludhatom.

— De hát milyen szavak ezek?

— A lehető legközönségesebbek... Én magam egy gonosz hirt terjesztettem el a vidéken. Önök bizonyára jól ismerik e hirt. Magam híreszteltem azt, hogy: „Aljonának, az én feleségemnek örökösen valami ügyesbajos dolga van a mi rendőrfőnökünkkel, Szalikvacski Alexejevics Ivánnal. Én nem vagyok féltékeny, de...” Az ilyen szavak hatottak. Egy férfi sem mert udvarolni Aljonának, mert mindenki félt a rendőrfőnök esetleges boszujától. Igen... Mihelyt a feleségem feltűnt a látóhatáron, a férfiak mind szerteszökdöstek, nehogy Szalikvacski valamiképpen gyanuokot találjon. He-he-he. Csak ki kell valakinek kötni ezzel a nagybajuszos ördöggel, hogy aztán egész életén

impertinens, hogy annak felolvasását az elnök ur önagyméltósága megtagadta.

Kórodi Lutz doktor ur aztán eltávoztatik a nagykövetségről s elmélkedhetik egy kissé a jövődön, mert bizony, bizony nem lesz tanácsos neki többé a magyar parlamentbe betennie a lábát.

Az ülés különben rövid lefolyásu volt. Ugy látszik, Polónyi Géza haragszik, mert Tisza István Héderváry grótot nevezfeti ki Ő felsége személye körüli miniszterre.

— Előbb a vesztegetési ügyet tessék napirendre tűzni! — követelte Polónyi, de Perczel kijelentette, hogy sürgösebb ennél az ujonczjavaslat, Tisza István pedig konstataulta, hogy Héderváryt a vesztegetés vádja alól a vizsgálat föltétlenül felmentette. Így azután kitérték holnapra az ujonczjavaslatot és bezárták az ülést.

Ámde nem csöndesült el a folyosó, a képviselők apró csoportokba verődve tárgyalták a jövő eseményeit. Két kérdés dominálta a helyzetet. Lesz-e erőszak s mi lesz akkor, ha erőszak lesz? Hogy mi lesz akkor, ha az erőszak ideje következik, azt sejteti a Polónyi viselkedése. Polónyi dühöng Tiszára Héderváry miatt. Tisza pedig nem sokat látszik ezzel törődni. Mikor a miniszterelnök végig megy a folyosón, egy csoport képviselő mellett elhalad, mindegyikkel kezefog, csak Polónyit nem veszi észre.

— Jó, jó, — dörmögi magában Polónyi s karon fog egy ujságíró; s megint beszélt:

— Mondok önnek valamit. Héderváry minisztersége, Pittreich kitüntetése olyan dolgou, amelyek alaposan eltarthatják a Tisza dolgát. Ha nem volt hatalma ezt megakadályozni, hát most egye meg a főztjét... Most a part újra megtalálta magát, egy akaraton van, lángban égünk valamennyien.

Az ujságíróban volt annyi humor, hogy megkérdezett nyomban egy másik függetlenségi képviselőt.

— Hát igazán oly nagy harczi lánggal égték?

— Én még eddig nem lángolok, — felelte az ártatlanul akkor és egy másikhoz fordult.

— Mi lesz hát no? Teljesen elpetyhüdtök?

át ne boldogulhasson, — ötven jegyzőkönyvet szóz érte a nyakadba „a rendőrség ellen, mint hivatalos közeg ellen való kihágás miatt” és még mi egyebet... Lás: a csak meg ő a te macskádat az utcán kóborolni, vagy akár a háztetőn sétálni, rögtön büntetést méret rád, mint hogy ha felügyelet nélkül szaladgáló marh t látott volna...

— Tehát az ön feleségének semmiféle viszonya sem volt Alexejevics Ivánnal? — adtunk csudálkozásunknak kifejezést e kérdéssel.

— Nem... Ez csak csselfogás volt tőlem... He-he-he... Nos, fiatal uracsok, nem vezettelek én benneteket az orrotoknál fogva? Mert így volt...

Valami három percz telt el mély hallgatásban. Szótlanul ültünk mi. Bántott bennünket a dolog és szégyeltük magunkat, hogy ez a vörös orru, kövér emberke ilyen csalafinta módon kijátszott minket.

— No, de ha Isten is úgy akarja, megházasodhat újból — dünnyögte Gyakov.

— Dehogy petyhüdünk, meg van egész akcióképességem, most azonban egy darabig várakozó álláspontra helyezkedem...

Nevetve ment tovább az ujságíró, az egységes akarat e megnyilatkozásai után és látta, amint egy sarokban Polónyi Kubik Bélának magyaráz valamit nagy emfázissal.

— Kérlek — válaszolja Kubik — ön megyek egész a törésig, ha kell. És hatalmas ökleit szorongatja.

Kubikot később elfogja egy képviselőcsoport és kérdik tőle, hogy mit ujságolt Polónyi?

— Harcolni a végletekig, ha holnap nem terjesztik elő Héderváry vesztegetési ügyét.

A csoporton csodálkozó és szarkasztikus és kétkedő mosolygás látható. Ott voltak: Ivánka Oszkár, Szederkényi Nándor, Zichy Aladár gróf, Molnár Jenő és mások.

Holnap különben az ujonczjavaslatához Nessi beszél.

Elnök: Perczel Dezső. Megnyitván az ülést, előterjeszti az irományokat. Bejelenti Kórodi Lutz Lajosnak az elnökséghez intézett levelét, melyben képviselői megbízatásáról lemondott. Miután azonban a lemondás olyan módon és hangon történt, hogy csak a lemondás tényét jelentheti be a Háznak, de jelentheti egyuttal, hogy a levelet visszaküldte berlini nagykövetségnek azon kérelemmel, hogy Korodinak azzal kézbesítse, hogy levele felolvasását a képviselőház elnöke megtagadta. (Helyeslés.) Bemutatja az állandó összehelyettesítési bizottság jelentését Khuen Héderváry és Wolfner Tivadar ügyében, melyek vita nélkül tudomásul vétetnek, illetve Wolfner ügyében márczius 10-én a zsűri kisorsoltatik. Javaslatot tesz a holnap ülést napirendjére nézve és pedig hogy az ujonczjavaslat tárgyalása tüzessék napirendre holnapra.

Polónyi Géza: Hozzájárul az elnök javaslatához, az a napirend kapcsán kérdést intéz a vesztegetési ügy mibenléte iránt a miniszterelnökhöz. Különösen fontos ez az ügy most, mikor arról beszélnek mindenütt, hogy Khuen gróf a király személye körüli miniszteri tárca átvételére van kizemelve. Mielőtt a parlament ebben az ügyben végleg döntött volna, nem volna illő, hogy egy olyan egyén vezesse a legfontosabb tárczát, aki a vesztegetési ügynek egyik szereplője, kérdi az elnököt, hogy mikor szándékozik ezen ügyet tárgyalatni.

Elnök: Előadja, hogy a jelentés már szétosztatott. Hogy mikor tárgyalja a Ház ezt az ügyet; arra nézve nem tud ma határozott választ adni. Különösen a jelentés szétosztatott s a napirend füzetben a tárgyalásra kért ügyek közt foglaltatik. De mindezzel szemben az a nézete, hogy sokkal fontosabb és sürgösebb ügyek várnak elintézésre s ha ezeket letárgyalták, térjen csak a ház a jelentés tárgyalására. (Zajos ellentmondás a balo dalon.)

Polónyi Géza: felreértett szavait igazítja helyre, sokkal fontosabbnak tartja a Ház tisztességére nézve, hogy a megvesztegetés ügyét ne tisztázzák. A Ház autonóm jogából kifolyólag rendelte el a vizsgálatot, akkor a Ház kimondta azt is, hogy a megvesztegetési ügyét soronkívül fogja tárgyalni. Tehát a tárgyalásban téves az elnök felfogása.

Tisza István gróf miniszterelnök: Nem akar az ügy érdemére nyilatkozni, hisz a nagy port felvert vesztegetési ügyét s annak elintézését mindanki ismeri. Oszítja az elnök véleményét, hogy sokkal fontosabb ügyek várnak elintézésére s ha majd azokat letárgyalták, térjen át a Ház a vesztegetési ügynek a tárgyalására melyre vézve nem hall-

gathatja el, hogy akire céloztak e tárgy vizsgálata alatt, az tisztán és szeplőtlenül került ki a gyanúból. (Zaj a szélsőbalon.)

Kubik Béla: Talán e felfogással hasonló ügyben előre akarja magának biztosítani a felmentést? (Zajos ellentmondás a jobboldalon.)

Elnök: A napirend meglévé állapítva, az ülést bezárja.

Biró Lajos beszélgetéseiből.

— Debreczeni Protestáns Lap után. —

Az első találkozás a benszülöttekkel.

Mikor a benszülöttekkel először akart találkozni, ezek féltékenyen futottak visszafelé s távolról csoportokba gyűlve várták, hogy mi lesz most? Ekkor Biró fegyverét a válláról leakasztva, azt egy fatörzshöz támasztotta, s úgy közeledett a benszülöttek felé csendesesen. Ezek lassan-lassan nekibátorodtak; bevárták; körülfogták; ruháját, kezét, arcát megtapogatták. Mikor aztán így megvált a bizalom, Biró hívta őket magával arra felé, a hol a fegyverét megtámasztotta. Egykettő vállalkozott. Odaérve, Biró üres fegyverét az egyik benszülött vállára akasztotta, a ki aztán nagy büszkén lépdelt azzal még mindig szeptegő atyafiai felé. Általában Biró a fegyver-töltényeket mindig magánál tartotta, még akkor is, mikor később már maláji szolgálói is voltak s valami expedícióra ezekkel együtt rándult ki. Ezeket kivétel nélkül mindig üres fegyverekkel látta el, mert, mint mondja, csakis így lehetett biztos a felől, hogy ezek a maláji szolgálók (a kik a pápuáknál magasabb miveltséggel bírnak) vigyázatlanságból, megrettenésből, vagy félreértésből semmi nagyobb veszedelmet elő nem idéznek. Biró mindig maga rendelkezett a lövések felett.

Von Hagen meggyilkoltatása.

Még 1895-ben Ehlers vezetése alatt egy német expedíció kötött volt ki Ujguinea partjain azzal a céllal, hogy a nagy szigetet átkutassa. Biró éppen Ceylonba érkeztek értesült, hogy ez az expedíció elveszett, illetve tagjai a vízbe fulltak. Később kisért, hogy 2 Salamon-szigeti benszülött ölte meg őket. Ekkor a német kolónia parancsnoka von Hagen elfogatta a 2 delikvenst s bezáratta őket. De ezek egy hajnalra kiszöktek s egyenesen egy kínai halásztelepre rontva a kínaiakat legyilkolták s egy löfegyvert vittek el 7—8 patronnal. Már most a dolgot ennyibe hagyni nem lehetett; a fegyver s a tekintély követelte, hogy a két gyilkost okvetlenül kézre kell keríteni. Hosszas puhatóldozás után megtudták, hogy egyik szomszédos szigeten rejtőzködnek. Von Hagen boszu-hadjáratra indult csolnakokon vagy 200 maláji szolgálóval és az európaiakkal. Biró is velük ment; mint mondja, nem azért, hogy ő is öldököljön, hanem hogy ilyet is lásson. De a legközelebbi szigetről visszaküldték, mert a megállapított hadi tervet nem helyeselte. Hagen ugyanis nappal akart a 2 delikvens benszülöttet rejtegető szigeten kikötni s ezzel ellentétben Biró azt ajánlotta, hogy éjjel közelítsék meg a partot, mert ha nappal mennek, a partról a benszülöttek őket már elindulásukkor azonnal észreveszik. Denikve Biró visszajött s Hagent agyonlőtték. Csakugyan úgy lett,

amint Biró megjósolta. A sziget lakói előre észrevették őket s az egyik delikvens a sűrű erdőben, a hol csak egyenként lehetett előre hatolni, lesbe állott a kínaitól elvett fegyverrel s megvárta míg 9 maláji elment előtte; aztán a 10-ik volt Hagen s egyetlen lövéssel leterítette. A golyó éppen a szívében ment keresztül. Jellemző, hogy a benszülött egy kidőlt fa mellett húzódott meg s annyira elkészült a lövéshez, hogy a fába a puskacső számára mélyedést is vágott. Akkor aztán elmenekült. Hagent holtan hozták vissza. Sirja ma is látható a Biró által lefénnyképezett fridrich-wilhelmshafeni temetőben: Később a gyilkos mégis kézre került; nagy jutalmat tűzött a kolónia a fejére s minthogy mindig fegyvert hordozott, ráismertek a benszülöttek; s a jutalom őket elszédítette. Nyíltan azonban nem merték megtámadni, mert félték a puskától. Mit tettek tehát? Meglesték, mikor egy nagy zápor után egy megáradt folyón át akart gázolni s mikor nyakig a vízben volt, — agyonverték.

Egyéb iránt volt a benszülötteknek más okuk is a bosszura. Ott az európaiaknak a főszempont, hogy a tekintélyt mindenáron fentartsák. Ezért szigorúknak kell lenniök; különben csakhamar baj lenne. Sokszor aztán a tekintély és hatalom biztosítására a véletlen is közbejárt. Így történt a Hagen agyonlövése után is. Mint Biró mondja, sokszor hadihajót másféleztendeig sem láttak. S ime Hagen holttestét hazahozták délelőtt 11 órakor s . . . délután 2 órakor kiköt a szigeten egy nagy német czirkáló! Pár órával később ugyanazon a napon egy francia hadihajó! A német czirkáló kommandánsa értésülvén Hagen meggyilkolásáról, azonnal felszedette horgonyát; megközelítette a szigetet, hol Hagent agyonlőtték s pár órán át ágyuztatta azt. Természetesen a benszülöttekben ez a manőver kárt nem tett, mert azok az istenadták az első ágyulövésre mind a sziget belsejébe menekültek és elbujtak; de az erkölcsi hatás megvolt, annyival inkább, mert a kartácsok a sűrű erdők fáiit összevissza tördelték. Másnap már kérdezték Birótól ijedezve az ő benszülöttjei, hogy „hát olyan hamar hirt adtatok a fehéreknek, hogy jöjjenek!?” „No természetesen, — mondá Biró, — hiszen sokszor mondtam, hogy a fehérek „Anuto“-jának (— Isten) a fia a Krisztus mindent tud, mindent lát s egyszerre segítségünkre küldi testvéreinket.” A Hagen gyilkosára tehát azért is boszusak voltak a sziget lakói, mert a nagy hadihajó rombolását ő hozta rájuk.

Gyanúsítás a főnök halála miatt.

A mint segít sokszor a véletlen az európaiakon, máskor meg éppen úgy idézi fel az ilyen véletlen a veszedelmet. Biró arra is hozott fel példát. Sok időn át igen jó barátságban volt az erima-támolok főnökével, — Barkó-val. De egyszer Barkó meghalt. Hát mi azt mondanók erre, hogy emberi dolog! De nem úgy ám a benszülöttek! Szentül meg voltak győződve, hogy az ő főnökök azért halt meg, mert Biróval jó barátságban volt! Szerencséje volt Birónak, hogy hamarosan tudomására jutott a benszülöttek balhiedelme, mert ha sokáig ott marad, okvetlenül elpusztítják, csak azért, hogy ettől a halálhozó veszedelmes fehér embertől megszabaduljanak. Biró aztán ezekkel nem is érintkezett soha többé.

Biró Lajos, mint varázsló.

Biró az 1896-ik évben Szeleo szigetén lakott. E sziget lakosai nagyon babonások. Azt bittek és állították Biróról, hogy Biró a nagy „Meriengien“ (= varázsló.) Komolyan tudakozódtak a szolgálótól, hogy igaz-e, hogy a gazdája repül? Hogy a madarakat oda csalja a fegyvere elé? Hogy a halakat keze intésével belehajtja a halászok hálóiba? Igaz-e, hogy ha valakire megharagszik, az menten beteg lesz; ellenben ha a betegre ránevet, az menten meggyógyul? S ennek a babonás hitnek igen egyszerű a magyarázata. Ugyanis Biró szolgálói sokszor dinamit patronokkal halásztak. S minthogy a patról a kristálytisza vízben jobban meg lehetett látni a halat, Biró maga nem tilt be a csolnakba, hanem a partra állva, kézmozdulatokkal mutatta legényeinek, hogy merre evezzenek és hol vessék ki és süssék el a dinamit patronot? Mikor aztán a patron elrobbanása után a víznyomástól a sok töménytelen hal elbódulva a felszínre jött: azt gondolták, hogy akkor hajtotta össze a partról a halakat, midőn kezével integetett. A csoda-doktor hírébe meg úgy jutott, hogy egyszer egy benszülött suhanczot látott a földön feküdni. Kérdezte, hogy mi baja? Beteg volt. A tünetekből észrevette, hogy a legény sokat evett s elrontotta a gyomrát. „No, — mondá neki. — ne félj semmitől; reggel ne egyél, hanem kelj fel; vedd a dárdádat; menj ki vadászni s nem lesz semmi bajod“ s e közben barátságosan megveregette a vállát. A suhancz megfogadta a szavát s meggyógyult. Készen volt a csoda-doktor renomé!

Egy fanatikus apa.

Keresztény fiú és zsidóleány szerelme.

(Alruhában megakadályozott leányszöktetés.)

A Lipót-városban egy igen érdekes és pikáns részletekben bővelkedő szerelmi regényről beszélnek a beavatottak.

Az eset a következő:

Egy ismert bankbizományosnak van egy 13 éves gyönyörű szép leánya. Ennek e a bájos kisasszonynak egy vagyontalan mérnök kezdett utóbb udvarolni és a fiatalok annyira megszerették egymást, hogy a mérnök a minap mint kérő állított be a bankbizományos házához.

Az apa, aki vallásos zsidó ember, megtagadta a mérnöktől a leánya kezét, mert a mérnök keresztény és ő — mint mondá — zsidóhoz szánta a leányt.

Nagyon elkeseregett a két fiatal szerelmes az apa határozatán, amelynek értelmében a mérnöknek el kellett maradnia a bankbizományos házából. A bankbizományos szép leánya is nagyon busult, de hát az apa elhatározása megmásíthatatlan volt. Tegnap aztán újabb fordulat állott be a Lipót-város legújabb szerelmi regényében.

A szóban forgó bankbizományosnak van egy régi meghitt hordárja. Steinernek hívják a hordárt és a Bálvány-utcában van a posztja. Ez az öreg hordár tegnap fölkereste a bankbizományost az irodájában és elmondta, hogy tudomása van róla, hogy a bankbizományos leánya este 7 órakor meg fog szökni a mérnökkel Budapestre.

Az apa elképzelhetőleg megrémült a hordár hordásán, de mivel az öreg Steiner megnyugtatta, hogy ő van megbizva azzal, hogy a szökevények podgyászát este 7 órakor a Propeller-állomáson átvegye és azt a déli vásuthoz szállítsa: az apa megnyugodott, mert még módjában volt a szökést megakadályozni.

A bankbizományos pedig ezt a szökést igazán szinpadai beállítással akadályozta meg. Fölvette az öreg Steiner hordár ruháját és este 7 órakor ő várta a szerelmes szökevényeket a propeller állomáson. A sötétben a leánya eleinte nem ismerte meg és így átadott neki egy levelet az apja részére, a mérnök pedig gavallérosan megfizette a „hordár” szolgálatait. Amikor a szerelmesek hajóra akartak szállni, az apa fölfödözte magát és utját állta leánya szökésének. Izgalmas jelenet következett ezután. A szökevény kisasszony elájult és a mérnök ur anynyira megijedt, hogy nyomban tovább állott.

A hordárnak öltözött bankbizományos hazavitte az ő szép leányát, aki a kiállott izgalmtól azóta betegen fekszik otthon. Az esetet a család feljelentette a rendőrségnél, amely leányszöktetés miatt fogja felelősségre vonni a mérnök urat.

A szerelmesek Nagy-Kanizsára akartak szökni, de hát az öreg hordár utját állta ennek a szökésnek. A Lipótvárosban most egyébről sem beszélnek.

Mi az ujság?

Aki százharmincz évig élt. Szatmárról jelentik, hogy Kakszentmárton községben ritka öreg koru matróna halt el a napokban. Beresák Muczuné az illető, aki 130 esztendősen korában halt meg pénteken. A matruzsálemi koru nő 1774-ben született és három férje volt, akiket mind túlélt. Legifjabb unokája most 50 éves, jelenleg a község bírja. Az öreg asszony életében keveset betegeskedett s a napokban még elvégezte a ház körüli teendőit. Reggelre aztán holtan találták ágyában. Elaludt örökre.

Mikor született Damjanich? A vértanu apja, id. Damjanich János a Staza községben a határőrvidéki katonaságnál mint kapitány szolgált. Itt született az Aradon kivégzett János fia, 1804 december 8-án, Memiszka faluban (Zágrábmegye) keresztelték meg december 10-én. A szabadságharcz hőslékü tábornokának Timoteusz nevű unokaöccse néhány évvel ezelőtt halt meg s ennek gyermekei most is élnék Hrasztovác zágrábmegyei községben, a család származásának helyén. Valamennyi szegénysorsu ember.

Tessék házasodni. Severance város (Kansasban) Wyncop nevű polgármestere a város minapi közgyűlésén furcsa rendeletet terjesztett a közgyűlés elé, a melyet el is fogadtak. A rendelet így szól:

Mivel városunknak csak 1500 lakosa van s ezért lakosságunk számának gyarapítása fölötté kívánatos, elrendeljük, hogy a jövő (1904) esztendőben minden nőtlen ember, akinek hajadon vagy özvegy házassági ajánlatot tesz, köteles az ajánlatot elfogadni.

Wyncop polgármester és a városi tanács.

A rendelet hírére a város aranyifjusága rémülten menekült Severance-ból.

A halasi úri műkedvelők. Fényes műkedvelői előadásra készültek a halasiak, amelynek tegnapelőtt este kellett volna lenni az úri kaszinóban. Elké-

szültek a szebbnél-szebb toillettek a fiatal hölgyek részére és vagy tizenkét gyönyörű bokkrétát vitt Szabadkáról a szombat délutáni vonat a halasi műkedvelő hölgyeknek — meglepetésül a rendezőség részéről. És meg is telt zsufozásig a kaszinó terme és várta a publikum a függöny felgördülését. De a függöny csak nem akart — gördülni. — A szinpadon pedig a kisasszonykák ajkai pityergésre álltak. És a vékony függöny mögöl ilyen-féle dolgok halatszottak: „de én nem játszom” — „egy betűt se tudok a szerepemből” — „én se blamálom magam”. Szóval a műkedvelők nem akartak játszani. Végre egy zseniális ötlettel segített a bajon egy rendező. A bokkrétákat szép sorban átadta a hölgyeknek és a cigányokkal rázendítettett egy ropogós csárdásra és a színelőadás helyett volt táncz kivilágos kivirradtig.

Regény a földesi kisasszonyról.

(És a nyalka Jóska kocsisról.)

Az egyik nagyváradai laptársunkból vettük át az alábbi regényes közleményt, mely egy szerelmi történet színhelyül a hajdumegyei Földes községet teszi meg, a hol is — az értesülése szerint — a gazdag földesuri kisasszony szerelembe esett a nyalka Jóska kocsis miatt. Irásban így hangzik ez a regényes eset.

Ez a kor a fejedelmi romantika csodás kora. Azt hinnék már, hogy regényes szerelemeket nem is szövöget az élet csak a tündöklő királyi palotákban s ami egyéb szerelem kötődik: unalmas, sivár próza. Pedig lám még él az istennek tetsző poézis, a szent, a nagyszerű, mely a polgárisasszonyok szivecskéjét megdobbantja a lenézett, kocsislegényekért. A szép *Dombai Juliska* gyönyörű regénye a példa, a szép regény, melynek szálait éppen Nagyváradon tépték szét istentelen rendőrök. A szépséges *Dombai Juliska földesi gazdag birtokos* leánya, mindössze tizenhat tavasz napja fényelt a csodaszöke haján. A regény másik hőse T. Horváth József, nyalka kocsislegény, abban a korban, amikor a bajusz vakmerő kísérletekre szánja magát az orr alatt.

Szó ami szó, a szép Juliska halálosan beleszeretett az apja kocsisába, a tizenhat éves fiuba, s mivel a leány nem is merte szóba hozni a rangján alul való szerelmet büszke szülei előtt, a gyerekek elhatározták, hogy világgá mennek. Juliska száz pengő forintot, s möring képpen egy láda ruhát pakolt össze, aztán ill' a berek, eltűntek, hogy két hétig hiába tettek értük tüvé vagyis inkább a lányzóért két vármegyét. Végre Nagyváradon egy külvárosi lebuiban Becsei rendőrőrmester kinyomozta a szerelmeseket, akiket a rendőrök vettek pártfogásukba. Találtak a leány ruhái közt egy revolvert, hat golyóra töltve. Az őrmester megkérdezte a viruló hajadont, minek tartogat fegyvert:

— Hát istenem — volt az egyszerű felelet — ha nem adnak Józsinak, megöljük magunkat . . .

Erre a regényes szerelmi történetre annyit jegyezett meg saját külön

földesi származásu tudósítónk, hogy Földesen nincsen *Dombai* nevű földbirtokos sem a kis, sem a közép, sem a nagybirtokosok között! . . . De hát akkor hová is való a szépséges *Dombai Juliska*? csak talán nem a mesébe?

Egy világszépség halála.

Aki miatt hat férfi lett öngyilkos.

A budapesti alsóerdősor-utcai szegényházban tegnap nyomorban, betegen halt meg egy öreg hatvanéves nő. Az ágyat, mikor átvizsgálták, nagy csomó öreg ujságpapírost, levelet és naplót találtak benne, amelyekből meglehetősen állapítani, hogy állapítani, hogy az elhunytat Cs. M.-nak hívják és 25 év előtt még egyike volt Budapest szépségeinek. Cs. M. eleinte színősnőnek készült. Olyan gyönyörű volt, hogy külföldi színházak vezetői jöttek el Budapestre és a legképtelenebb ajánlatokkal halmozták el, százakat ígértek egy-egy föllépésért. Csakhogy Cs. M. nem ment. A szíve itt tartotta Budapesten, szerelmes volt egy kadéba.

A leány fiatal volt, a kadét se volt sokkal idősebb, mindaketten szépnek találták az életet, mert szerettek. Csakhogy ez a boldogság nem volt olyan hosszú; mint a hogy azt a szerelmesek megérdemelték volna a kadétért eljött az apja, egy öreg ezredes és a leányak azt mondta, hogy kap kétezer forintot, ha kikergeti a kadétot a házból és megtiltja neki, hogy visszajöjjön. És Cs. M. megtette. Azt mondta a kadétnak, hogy hagyja el, ő nem tud olyan férfit szeretni, aki apai felügyelet alatt áll. A kadét szalutált, elment és másnap föbelőtte magát. Mária házában a pinczéjében találták meg, amikor már nem volt benne élet.

Ez volt az első áldozata Cs. M.-nak. Azután jöttek a többiek. Husz év alatt hat férfi lett öngyilkos érte és számtalan párbajt vívtak a kenyéért. Legutoljára negyven éves korában szerepelt egy nagy szerelmi botrány keretében. Egy országgyűlési képviselő volt a szeretője, aki elhagyta érte a feleségét meg a gyermekeit és odaköltözött Cs. M. lakására. A családja természetesen elkövetett mindent, hogy visszacsábítsák. Leveleket, közzvetítőket küldtek hozzá, de eredménytelenül. A Cs. M. aranyos haja egy össze csomózta a képviselő szívét, hogy nem talált kivezető utat. Végre is a felesége jött el a szerető lakására, hogy haza hívja az urát és mikor a képviselő ajtót mutatott neki, az asszony leugrott a harmadik emeletről. Félholtan szedték össze a mentők a lépcsőházban és a képviselő még csak ki sem jött, hogy segítse életre kelteni a feleségét.

Ez volt az utolsó esemény Cs. M. életében. Azután kezdett letűnni a csillaga, a barátai mind ott hagyták, az ékszerait mind elzalogosította, azután egész szenvedélyvel az ivásra adta magát. Ez lett a megölője. Tegnap délután alkohol — mérgezésben halt meg a szegényházban.

Az ázsiai világháború.

Döntő ütközet nincs.

Port-Arthurban a dolog kétségbeejtő lehet. A kiáltvány, melyben Stössel tábornok élet-halál harcra hívja fel a katonaságot és a lakosságot, azt bizonyítja, hogy Port-Arthur immár a szárazföldi japán csapatok elzárták a világtól és *Karbinból, Mukdenből segítséget többé nem kaphatnak*. A japán

— Még ezideig raktáron nem létezett —
jó minőségű
gyermek-, leány- és fiu czipőinket
ajánljuk
a t. vevő közönség szives figyelmébe.

Neumann Testvérek
TISZA PALOTA.

Megrovás

ifjabb Mórócz Pálra.

Szállok kegyelmedhez, osztráktörő bátyám,
Soványra lehizott táltos pejkóm hátán.
S nagy Debreczen város közepét vigyázzván
Leszállok a kendtek kanfaros kis házában.

Holott a betűknek szurtos táborában
Kalapálják a hirt ketten, avagy hárman;
Fújják a nagy kürtöt isten igazában
Nemes Hoffmann úr ék bátor ótalmában.

Jól fog a pennájok, jó öblös a kürtjök,
Nem dercés a hangja, elvéte ha szörtyög.
De hogy a prózába belé nem csömlötk:
Német hasatok van, hordja el az ördög?

Hát múzsafiaknak itt sincs helye márma?
(Igaz, hogy dandárja bajszos számár ma.)
Mégis, ha hetenkint pár nóta kijárna,
Nem rogya fejünkre az ég alkotmánya!

Sok derék lantosok a nyakamra járnak,
Hogy üssek közibe ifjabb Mórócz Pálnak:
Mi dolog, vén taglós! Versek sohse szállnak,
Se szürke hétköznap, se piros vasárnap?

A szép honi szüzek vérkönyeket sirnak,
Sóhajba fül füstje sok jó disznózsirnak,
Hogy már nótaverők nótákat sem irnak!
Mi haszna van akkor nyomtatott papirnak?

Azért hát Pál bátyám, Hoffmann úr és többi:
Nem kell költők ellen nagyon erőlködni!
Mert ha vers zsilipje ki talál löködni:
Elébe nem állhat Gyulai, se Bóti,
Se isten, se ember, se égi, se földi!

Irák Pesten februárius havában:

Oláh Gábor.

UJDONSÁGOK.

— **Bóti istentisztelet.** Az ágost hitv. ev. templomban szerdán d. u. 3 órakor bóti istentisztelet tartatik.

— **Szinay Gyula nagy beteg.** Szomorú hírt vettünk Szinay Gyula volt országgyűlési képviselőről, a ki Debreczen és Hajdúvármegye kerületeiben vezető szerepet játszott és kinek az érdemei maradandók, súlyos beteg; sőt — értesülésünk szerint — állapota válságos. A szerető család aggódva környezi a nehéz beteg ágyát.

— **Bejelentő a mult hóban.** A bejelentő hivatalban a mult hónap folyamán 23 ideiglenes cselédigazolványt, 66 cseléd-könyvet, 9 igazolási jegyet adtak ki. Beérkezett 14765 bejelentés, a közönség pedig 17,614 esetben kért felvilágosítást.

— **Tiltott megrendelés-gyűjtés.** A debreczeni kereskedőket és iparosokat nagyban károsítja a fővárosi kereskedők utazói, akik számára a fővárosi kerületi előjáróságok igazolványt állítanak ki, hogy csak házi ipari cikkekkel hálalnak, tehát a törvény rájuk nem alkalmazható. Ezt a bizonyítványt azonban megczáfolják a kiküldött vizsgálók működése, mert mindenféleképpen hálalnak. A főkapitánysághoz Bányai N. Lipót utazó ellen érkezett feljelentés ujabban, aki ellen a rendőrség a vizsgálatot meg is indította.

— **Képviselőválasztók névjegyzéke.** A debreczeni központi választmány kedden délután tartott ülést Kovács József pol. ármeister elnöke alatt. A választmány Vargha Károly tb. tanácsnok előadása alapján

a város mindhárom kerületébe megválasztotta az összeíró küldöttségeket, amelyek már a jövő héten megkezdik működésüket.

— **Az ünnepelt bankfőnök.** A debreczeni társadalom egyik szeretetben álló rokonszenves tagja Kernhoffer József, az Osztrák-Magyar Bank debreczeni fiókjának főnöke a napokban jubilál. E hó 12-én lesz 25 éve, hogy Kernhoffer az Osztrák-Magyar Bank szolgálatába lépett. Ezt az alkalmat Kernhoffer barátai, ismerősei és a bank tisztviselői felhasználják, hogy a kiváló szakértelemmel bíró igazgatónak nagyrabecsülsük, tiszteletük és szeretetük jelenek adjanak kifejezést.

— **Mit vásárol a közönség?** Utóbbi időben a rendőrséghez érkezett feljelentések szerint néhány debreczeni sertéskereskedő sertésveszben megbetegedett és elhullott sertéseket közfogyasztásra néhány bő lelkiismeretű hentesnek eladta. A *husok vagy sózva vagy füstölve jutottak a közönség kezébe.* Valóban lelkiismeretlen dolog, hogy a fogyasztó közönség jóhiszeműségével ilyen vakmerő módon éltek vissza. A rendőrség, sőt a városi tanács is, a legmesszebb menő, legerélyesebb vizsgálatot indította meg. A mulasztók bizonyára megkapják megérdemelt büntetésüket, melyet velük szemben a törvény teljes szigorával kell alkalmazni, mert azok az emberek, kiket a vizsgálat bűnösöknek talál, *Közegészség elleni merényletet követtek el.* A vizsgálat folyamatban van és már eddig is súlyos, terhelő adatok jutottak a vizsgálatot vezető hatóság kezébe. Pár hét előtt, hasonló ügy már elintézését nyert és a bűnösöket meg is büntették.

— **Változások a rendőrségnél.** A főispán Kovács Kálmán városi tb. aljegyzőt szolgálattételre a rendőrség bünygyi osztályához rendelte ki. — Erdélyi István 3 havi szabadságot kapott, míg Orosz László fogalmazó két heti betegeskedés után hivatalát elfoglalta.

— **Dögháj hentesüzletben.** A rendőrségre ment keserves panaszával Birinyi György alsó-józsa lakos, aki K. M. hentesnél 5 korona értékű belkővéret vett. A csomagot később bontotta csak fel és akkor látta, hogy a háj piszkos, ronda és bűdös. Erre feljelentést tett a rendőrségen, amely a bűzhödt hájat megsemmisítette, a hentes ellen pedig a vizsgálatot megindította.

— **Felügyelő bizottsági gyűlés.** A debreczeni tisztviselők önszegélyezőegyesületének felügyelő bizottsága kedden délután 5 órakor tartott ülésén az 1903. évi zárszámadásokat vizsgálta meg.

— **Az „István” gőzmalom társulat** munkásai önképző és segélyző köre 1904. február hó 28-án tartotta meg rendes évi tisztújító közgyűlését, melyen egyhangúlag megválasztattak elnökké: Bavlicza Pál, alelnökké: Rajczy György, jegyzővé: Rózsásy László, pénztárossá: Kovács József, kigazdává: Greszler Gyula, könyvtárnokká: Varga István és Reszler András, számvizsgálókká: Molnár M., Takács Sándor és Boér József, zászlótartókká: Kádár András és Balog Lajos, végül beválasztott még husz rendes választmányi tag és öt póttag. A közgyűlés befejezése után a kör dalárdája a Himnust énekelte el.

— **Meztláb a hóba-fagyba.** A rendőrségen Olajos Julius sárándi 24 éves menyecske, aki két év óta vadházasságban él Tulipánt Ferencz majorossal és tőle két gyermeke származott, panaszt emelt Balogh Mihály Lorántfy-

csapatoknak Port-Arthur közelében való part-raszállását megakadályozni nem tudják s ezek a Togo tengernagy hajóhadával együtt előreláthatólag pár nap múlva elhatározó támadást intéznek vizen és szárazon Port-Arthur ellen. Katonai szakemberek azt mondják, hogy el fog esni Port-Arthur, amelyre néhány esztendő alatt száz milliót áldoztak az oroszok. S ha elvész a város, elvész az orosz hajóhad is.

Még mindig titok, hány japán katona van már Koreában. Csak azt tudjuk, hogy nap-nap után öntik a hajók a mikádó katonáit, akik bátran, lelkesen indulnak a harcra.

Port Arthur körülzárása.

Párisból a *Matin* jelenti, hogy Port-Arthurnak a szárazföld felől való megtámadását napról napra várják. A port-arthuri ágyú-ütegek és a löszerraktárak sok kárt szenvedtek a japán bombák által a mult szerdán. A Révizánt nem tudják a belső kikötőbe vontatni s ezért ez a hajó a külső kikötő bejárata előtt marad, ahol egyébként szükség is van reá.

Pánik a koreaiak között.

Korea északi tartományában, Kólában nagy a rémület a lakosság között, mert a japán csapatok elvonultak onnan s orosz előőrsök törnek a falvakba, akik zsákmányolják és kiozzák a népet.

Kina gyanus magatartása.

Tiencsinből jelentik, hogy nagy nyugtalanságot okoz a mandzsuri hadvezetőségnek, hogy Kina nagymennyiségű katonát szállít az északi határra.

Eddig már 30.000 rendes kínai katona van a határon. A szibériai vasut összes kínai és japán alkalmazottait elbocsájtották. A kínai csapatok rend szerint éjjel menetelnek s úgy nem tudják pontosan hányan vannak és merre mennek.

Japánok előrenyomulása.

Csemulpóban e hó 27-én feladatott és dróttalan táviratozással Vej-Haj-Wejba érkezett telegramja, hogy a japán sereg 20.000 főnyi: ebben van a 12. hadosztály és a 2. hadosztály egy része, de testőrség nincs közte. 6 üteg tüzőrség. 8000 japán sereg néhány ágyuval Söul és Ping-pang közt áll, ahová egy 150 emberből álló japán előőrcsapat is megérkezett.

Csata Port-Arthurnál.

Tiecsinből jelentik, hogy hétfőn hajnalban a japán hajóraj megtámadta Port-Arthurt. A japán hajóraj behatolt a port-arthuri kikötőbe. *A parti ütegek elhallgattak.* A benszorult orosz hajó menthetetlennek látszik.

Takui távirat szerint az orosz hajórajt a japánok megsemmisítették.

Port-Arthur elveszett.

Londonból táviratozzák, hogy Togo tengernagy pénteken és szombaton megint bombáztatta Port-Arthurt. A várak nagyon gyöngék már a védelemre. Az élelem fogy. Az étel ára szédületesen emelkedik — és ha a japánok szárazföldről is megtámadják, Port-Arthurt két hét alatt elfoglalják a japánok. Kinhajuban a japánok az oroszok élelmi raktárát elfoglalták.

Az utóbbi ostrom alkalmával a japánok a nyílt tengerre csalták az oroszok harcképes hajóit és összegyűjtik úgy, hogy csak néhány tudott elmenekülni.

utca 30. sz. a. lakos ellen, hogy vasárnap, amíg férje a kórházban fekszi a betegágyat, a tanyáról mezitláb kiüzte tíz hónapos csecsemőjével és bu torát kidobálta a tanyáról. A rendőség megindította az eljárást a szivtelen gazda ellen.

— **Blaha Lujza kegyelete.** Blaha Lujza kegyeletes szeretettel emlékezett meg első férjéről Blaháról, a debreczeni színház volt karmesteréről, a ki először fedezte fel Blaháné nagy művészetét. Azt a koszorút, amit a debreczeni közönség adott neki, ki vitette a férje Szent-Anna utcái temetőben levő sírjára, melyet maga is meglátogatott.

— **Az ura elhagyta.** Keserves panaszt tett a rendőségen Bodó Istvánné bihardiószegei asszony. Az ura, aki szódagyári munkás 5 gyermekével elhagyta és ő hatodmagával éheznek. A lelketlen embert a gyermekei eltartására akarja kényszeríteni.

— **Az elvitt szerszámok.** Körülbelül 2 korona bor árával maradt adósa Bene Széchényi utca 56. sz. a. vendéglőnek Csengeri József csizmadia. A vendéglős a bor ára fejében, mikor csak Rác Gábor inas volt a műhelyben, a mester több szerszámát elvitte, amiért ő a rendőségen följelentést tett ellene.

— **Az anya után.** Megható az a panasz, amelyet Mohácsi Károly tett a rendőségen. A felesége elhagyta és Bán Lajos Péterfia utca 80. sz. a. lakoshoz szegődött el cselédnek. A férje a rendőség segítségét kérte, hogy három apró gyermekének anyját hozza vissza.

— **Haroz a kutyaért.** Hadházi Bálint timárnak elveszett a poczokfogó kutyája, a melyet Kéri Józsefnél talált, aki nem akarja visszaadni. A rendőség lépett közbe a kutyaért.

— **Szengáz-mérgezés.** Néhány nappal ezelőtt súlyos szerencsétlenség érte Rutkay Albert alumvasuti üzletvezetőségi hivatalnok nejét, két kis gyermeket és a cselédeányt. A fiatal asszony, gyermekei és a cseléd szengáz-mérgezés áldozatai lettek. Szombatra virradó éjjel a kályha csöve kicsett és szengázzal telt meg Morgó u. 17. sz. lakásuk. A szengáz mindnyájan elkabultak, a cselédeány volt csak eszméletnél és az ő lélekjelenlétének köszönhető, hogy a házbetiek értesültek a mérgezésről. Szerencsére az összes ablakokat és ajtókat nyitották ki, majd elküldöttek orvosért, kinek hosszas fáradozás után sikerült az elalélt asszonyt és gyermekeket eszméletre téríteni. A mérgezés áldozatai tul vannak a veszélyen.

— **Az öngyilkos puskműves.** A 39. gyalogezred laktanyájában öngyilkosság történt hétfőn. A puskműves követett öngyilkossági kísérletet. Halálos sebével szállították a kórházba. Az öngyilkosság oka: reménytelen szerelem.

— **Betörő csavargónő.** Két följelentés is érkezett a rendőségre Faragó Zsófi csavargónő ellen, aki Bodor Miklóst husz, özv. Bodó Istvánné Nagy Esztert 8 korona erejéig meglopta. Elfogták.

— **Elveszett gyémánt fülöngyűző.** Február 28-an déltájban a Péterfia utcától a Piac és Kossuth utcán végig a Batthiáuy utca 18 számú házig az egyik ezüstbe foglalt gyémánt fülbevalóját veszítette el dr. Balázs Bertlanné urasszony. A becsületes megtaláló a bünygi osztálynál 50 korona jutalomban részesül.

— **Fiu az apa ellen.** Török Géza 17 éves cigány gyerek régen rossz viszonyban él a késes utca 86. sz. a. lakó apjával, aki elkergette és még a kenyérkereső hegedűjét sem akarja kiadni. A fiu az apja ellen följelentést tett.

— **Gazdák, ha nagy terméshez akarnak jutni,** Mauthner fele magvakat vessenek. Idei árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, Mauthner Ödön es. es kir. udvari magkereskedése Budapesten, Rottebiller-utca 33., mindenkinek ingyen megküldi. A kiadóban tisztított, legnagyobb csiraképességű birodalmi, fajtisza magvak árai alacsonyok. Különösen fölemlítendő az iszapregnalt takarmányrépmagvak és a legnevesebb gabonafélék dus választéka.

— **Törlesztéses kölcsönököt 4—4 1/2 % kamatozás mellett a leggyorsabban eszközöl az ingatlan és Földhitei Forgalmi Intézet, Debreczen Hunyadi u. 17. sz. a. hol mindenféle felvilágosítás díjmentesen nyerhető.**

TÁVIRATOK.

Tisza Pista tervei.

Tisza Pista kormányelnök el van szánva, hogy az obstrukciót erőszakkal is letöri. Ez esetben az egész ellenzékét szembe találja magával.

Kossuthék a harcosok közt.

Az este viharos értekezletet tartott a függetlenségi és 48-as Kossuthpárt. A beteg Kossuth Ferencz helyett Thalv Kálmán elnökölt, aki ezen fontos ülésre kornyadozó állapota dacára is eljött Pozsonyból.

Olay Lajos a Khuen gróf vesztegetési ügyében szólalt fel és kijelentette, hogy a Házban is felszólal, mert nem tűrheti, hogy ilyen ember legyen a király személye körüli miniszter.

Pichler Győző érdemeit jegyzőkönyvbe igtatták, az elnök pedig reményét fejezte ki, hogy az illyefalvi és a nagylaki kerületben győzni fog a párt jelöltje.

Tiltakozását fejezte ki a párt a felett, hogy a delegáció centrál-parlamentként szerepelhessen, a felett pedig megbotránkozását fejezte ki, hogy a néppárti Rakovszky István a delegációban németül beszélt.

Polónyi Géza beszédében kifejtette, hogy történelmi korszak előtt áll az ország. A rendkívüli eszközök használatát a pártnak nem szabad tűrni. A házszabályok módosítása, illetve reformja a küzdő ellenzék ellen szól. Ezt nem szabad tűrni. A párt csak a passivitást fogadta, de nem az erőszak támogatását.

Barabás Béla erőlesen felszólal a házszabályok tervbe vett revíziója ellen. A pártnak ezt tűrni nem szabad.

Végül megállapodtak abban, hogy Polónyi Géza a házszabályrevízió, Krasznay Ferencz a kereskedelmi szerződések, Bakonyi Samu pedig a Bécsben tartott minisztertanács ellen fog felszólalni a párt megbízásából a Ház szerdai ülésén.

Egyáltalán a Kossuth-pártban nagyon harcias a hangulat.

Színház.

— **Egyenlőség.** Csodálatos, hogy ez elvont tárgyat feszegető és leginkább tán tarsadalomtudományi írónak való színmű még ennyi előadás után is mindig megtölti a házat. Talán bölcselmi merengésre vágyik a fölséges karzat? Vagy talán, óh, a színekkel pompázó déli sziget ingerli?

Megérdemelnék a játszóknak, hogy játékkukért lett legyen a ház tele. Mert kifogástalan volt a játék rendezés. Még a darabbeli népszerű ételfüst is ezuttal a legkorrektebbül viselte magát.

Szerdán kerül utoljára színre Rudyard Stone „Lotti ezredei” című énekes bohózat. A bohózat főbb szerepeit Felhő Rózi, Havasi Szidi, Krémerné Lili, Püspöky Rózi, Krémer Jenő, Faragó Ödön, Iványi Antal, Sebestyén Géza, Szilágyi Aladár, Virághaty Lajos és Szabó Gyuliska játsszák.

Tüntetés az aradi színházban.

— Elégtétel a Zilahy Gyulának és társulatának.

A lapokból elég üsmert, hogy Aradon, a nemzetiségek közé ékelt városban, hol a színművészetnek még komoly hívatása van, némelyek az egyik újsággal az élen, a nemzeti ügy és felsőbb érdekek iránti tekintetből sem helyeselhető gyűlöletes, késhegyig menő, Zilahy színiigazgatónak egyenesen a létezésére törő, színházi, társadalmi bajszát indították. Pedig ezidőszert a Zilahy Gyula színtársulata tagadhatatlanul egyik legerősebb művész társulata a vidéknek és igazgató, színtársulata méltók az őszinte elismerésre. Mint az *Aradi Híradó*-ból olvassuk a gyűlölködő támadásokkal szemben, a mi kedves Zsűlünknek az aradi nagy, művelt közönség adta meg a legfényesebb elismerést és elégtételt. A szavainkhoz és teljesen partatlan aradi laptársnak idevonatkozó közleménye így hangzik:

Szerdán este az aradi közönség nagy ünneplések közepette fényes elégtételt szolgáltatott a méltatlanul meghurcolt Zilahy igazgatónak és társulatának. A Vándorlegény premierjén történt, hogy a *zsufalásig megtelt nézőtér erőlesen és félremagyarázhatatlanul állást foglalt Zilahy és társulata mellett*. Legelső sorban is Polgár Sándornak szólt az az óriási nyit színi taps, melylyel őt a színpadra léptekor fogadták. A felvonás végén az ajándékok egész halmozásával kedveskedtek nemcsak Polgárnak, de a szereplők mindegyikének. Olyan zajos és meleg ováció volt ez, melyben ritkán volt része színtársulatnak. A közönség minden rétege örömmel adott elégtételt azoknak, kik becsületes munkával és vasszorgalommal szorgalmazzák a művészet ügyét. Alig eszenderült le a taps-orkán, a páholyközönség Zilahy színtársulatát a *lampionok elé. Se vége, se hossza nem volt annak a meleg ovációnak, melyben az igazgatót a közönség részesítette.* Az este igazi ünnepi hangulatban telt el s mindenki azzal a jóleső erzéssel távozott a színházból, hogy egy megbántott művésztestületnek adta meg a megérdemelt elismerést. Mint értesülünk, a *bérlők a holnapi előadásán ismét nagy-szabású ovációkban fogják az igazgatót részesíteni.*

Ehez a mozgalomhoz a társulat önként csatlakozott és két hatalmas babékoszoru alakjában fogja az igazgatót rendíthetetlen szeretetéről biztosítani. Az est jelentőségét emeli még Terényi Lajos vendégfellépése is, ki tisztelői meghívására készségesen vállalkozott a főszerepnek, Lajos királynak eljátszására. Szóval holnap este ismét derűs, meleg hangulat lesz a színházban. Magunk részéről már mult számunkban kifejtettük álláspontunkat. Örömmel látjuk, hogy a nagyközönség is zászlónk alá csoportosul, melylyel a kölcsönös elné-

zés és a béke érdekében szálltunk sikra. A színház és a közönség egyaránt csak akkor lehet egymással megegyező, ha nem egy kőhegyig menő harcban, hanem a jóindulatu és mecsereben keres megtalálni sérelmekre orvoslást.

A közönség rovata.

A táviratok felvételi helyiségéről.

Ezen megszívlelésre érdemes sorokat, mi magunk is ajánljuk az illetékes körök figyelmébe.

Általános panasz — írják e levél írói — tárgyat képezi a debreczeni főpostánál még ma is érvényben levő az az ósdi intézkedés, amely szerint a táviratok az emeleten kijelölt helyiségben vétetnek fel egy nagyon légyonatos helyiségben, s így nagy kíméletlenséget tanúsít a posta intézmény a nagyközönséggel s közelebről pedig azokkal az embertársainkkal szemben, akikre nézve az emelet-járás nagy nehézséggel jár, vagy éppen lehetetlen.

Felhívjuk tehát az illetékes tényezők figyelmét erre a tarthatatlan állapotra s kérjük, hogy a debreczeni főpostánál is éppen úgy, mint minden nagyobb városban, a távirat felvételre a földszinten jelöljön ki alkalmas helyiséget, a honnét vagy felhúzó készűék útján, vagy más egy b alkalmas módon jutának a táviratok a gépterembe.

E felszólalásnak eredményét bizton várjuk, mert a főpostának tapintatos és körültekintő főnökétől, valamint a felettes nagyvárosi posta-távirat igazgatóság mindenre kiterjedő gondosságától megszoktuk, hogy a közönség panaszai mindenkor megszívlelés tárgyát képezik s az orvoslás iránt szükséges lépések megtétele soha el nem marad. Ugy legyen!

Több városi polgár.

REGÉNY-CSARNOK.

Honvéd-világ.

(Öreg honvédek elbeszélései után írott csatatörténetek ifjabb Móricz Pál-tól.)

Az öreg tüzemester és fia a honvéd.

Temesvárott lehanyatlott a magyar zászló. Itt lehanyallott. Hajh, de később porba hullt. Végig is tapostak rajta . . .

Nem volt már többé, aki parancsoljon. Az erdőkön, a mezőkön sirva végig szaladt a szél, amely Vilagos felől kerekedett, kavart, mint fekete holló.

Menekülő honvédesapatok törtettek az erdőkben, a mezőkön. Bujva bujkáltak. Ül döztetve tulajdon édes hazájuknak a földjén, melyért, még csak kevés napokkal az előtt is, oly diadalmasan hordozták rettegett fegyverüket.

Koncz Antal, a diákhonvéd már őrmester volt ekkor. Lugosnál nyerte el ezt a szép rangot, a hosszú karddal együtt. Az apja szinte katona volt. Még a szabadságharc kezdete óta lentszolgált, lent harcolt a déli részen a Vécsey gróf táborában. Végigküzdötték az egész szabadságharcot, de míg győzelemről-győzelemre haladt a zászlójuk, addig sohasem találkoztak.

Most hozta őket a sors össze midőn már elveszett a magyarság szent ügye és a halálmadár ott kuvikolt a világosi varrokokon.

Soborsin-Facset vidéken találkozott az alig 17 éves honvédőrmester öreg honvéd-tüzemester apjával, pina az ötvenedik évén is áttapodott már. Egész véletlenül találkoztak. A vén tüzemester külön saját fogaton ült. Mikor a többi züllött, rongyos honvéd között meglátta a fiát, csak ennyit mondott:

— No fiam, hát te is itt vagy? ugy

mondá az öreg tüzemester és keserűen káromkodott egyet. Gyere fel no a kocsira, ugy is vége van már mindennek . . .

És mivel a tüzemester ur, aki azelőtt a császáriaknál is odaszolgált vagy tizenégy esztendeig, szerette a jó falatokat, hát volt is a kocsiján mindenféle finom falat. Mint liba, pulyka, malacz és más ilyen inyenéségek. A fiatal Antal őrmester meg is örült ennek, hogy a sok felsült tengeri, meg éretlen szilva után végre vasik már valami rendes eledelbe is éhes foga.

Ámde nem szolgált ehhez sem a szerencséje. Mert az osztrák ekkor már nyomukban járt. Elfogta őket. Le kellett szállani a gazdagon felszerelt kocsiról. Meg jó szerencse, hogy az öreg tüzemester teliver szegedi ember letere eszébe tartotta, hogy akinek tarhonyája van, az már nem hal meg éhen. És csakugyan egy nagy zacskóba telretett volt tarhonyát. Midőn tehát a német leszállította őket a kocsiról, ledobta a nagy tarhonyászacskót, meg utána az ütés alól egy füstös serpenyőt is.

A serpenyőt, mivel az könnyebb volt, a fia, a kis őrmester vitte. És szerencsések voltak ezzel a zacskó tarhonyával, mert a mely oláh vidéken mentek Aradig, ott még pénzért sem adtak volna az oláhok a honvédeknek enni valót. Tüzemester uramék ellenben mindennap megfőztek a maguk tarhonyalevesecskéjét, az egyik honvédek aztán sója volt, a másiknak paprikája, negyediknél darab szalonna. Ez is, az is tehát járult valamivel a tarhonyaleveshez, részesült is belőle.

(Folytatjuk.)

Szerkesztői posta.

E. O. Sem a „Diák kalandot”, sem az „Emlék könyvből” című másik önképzőkori munkácskát nem közölhetjük. Még nagyon is zsege alkotások.

I. M. Mi lesz az ígért „Robinson levelekkel”? Robinson urat talán csak nem szorították a barlangjába a vademberek. Ha még sokáig kell várni: az első levél megpenészedik az asztalfőkomban. Azért csak tessék mihamar küldeni a folytatásokat, hogy a közlést megkezdhessem. A virágos magyar föld dícséretéről ugy sem irhatunk soha elégszer.

H. D. Budapest. Budapestben több érdemes munkatársunk van és — így — még az ajánlott feltétel mellett sem óhajtjuk igénybe venni munkásságát. Szives figyelmét köszönjük.

VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 179.

(C) bérletben.

Ma szerdán, 1904. évi márczius hó 2-én:

Lotti ezredesei.

Énekes bohózat 2 felvonásban. Irta: Rudyard Stone. Fordította: Faragó Jenő. A dalok versszövegét írta: Mérei Adolf.

Nyiltér.

Dr. Rózsa Ignác

egyetemes orvostudor az emésztőszervek betegségeinek szakorvosa.

Nyáron: fürdőorvos Karlsbadban.

Lakik: Hatvan-utca 57.

Rendel: d. e. 9-10, d. u. 3-5.

מצות

Van s erencsém a n. é. pászka-fogyasztó közönséget ériesíteni, hogy a kor haladásával lépést tartva, többszörösen ujonnan felszerelt gépeimet ismét közelebb hozva a tökéletesítéshez a sütést megkezdtem és azon szerencsés helyzetben vagyok, hogy most is mint az előző években t. megrendelőimnek kritikán felülően „tisztá”, a legto ozottabb igényeket is kielégítően „izléses” és a viszonyokhoz képest

olcsó pászkaival

szolgálhatok.

Midőn ezt a t. közönség b. tudomására hozom, bátor vagyó azon eléggé nem hangsúlyozható figyelmeztetést tenni, miszerint kérem b. megrendeléseiket idejekorán hozzám juttatni, mert ellenkező esetben az előző évek tanúságai szerint azon kellemetlen helyzetbe jutnék, hogy a későn érkező megrendeléseknek a legjobb akaratom mellett sem tudnék eleget tenni.

Pászkát 10 kilogrammos csomagokban bárhova szállítok.

B. megrendeléseiket ismételve kérem maradtam tisztelettel

WEISZ JÓZSEF

Simonffy-utca 29. (Kis-uj-utca.)

Államilag ólomzárolt luczerna- és löheremag, eredeti északnémetországi takarmány repamagvak valamint vetemény- és virágmagvak legjobbművelésben és napi áron kapható

DEUTSCH ALBERT és FIA

magkereskedésében, Hatvan-utca 9 dik szám.

14584.—1903. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Balla József és Nagy Imre végrehajthatónak Nagy János és neje Nagy Julianna ellen folytatott végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék, a debreczeni kir. járásbírószék területén levő, a m.-pécsi 361. sz. tjkvben A + 190. hrsz a. belsőségre 320 koronában, a m.-pécsi 993. sz. tjkvben A I. 125/a hrsz alatti belsőségből álló ingatlanra 108 koronában, a m.-pécsi 998. sz. tjkvben 2445/a hrsz alatti szőlőből álló ingatlanra 10 koronában, a m.-pécsi 1137. sz. tjkvben 1120 b, 1470/b és 1509/a hrsz. a. felvett szántó és kaszálóból álló ingatlanra 551 koronában, a m.-pécsi 1587. sz. tjkvben A + 1071/b hrsz alatti szántófődből álló ingatlanra 326 koronában megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendeli és annak foganatosítására határidőül az 1904. évi márczius hó 30-ik napjának d. e. 10 óráját M.-Pécs község-házához kitzte.

Kikiáltási ár a becsár azonban az árverésre kitett ingatlan szükség esetén a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

A árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadék képes értékpapirban letenni, a vagy az 1881. LX. t.-cz. 270. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elis nervednyit a kiküldöttnek átadni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt, a kir. tszék, mint tkvi hatóságnál M.-Pécs község előljárásiágánál tekinthetők meg.

A kir. tszék mint tkvi hatóság.

Debreczen, 1903. december hó 28-an.

Hegedűs, kir. tszéki bíró.

A tudomány-egyetem klinikája gyógycélokra elfogadta és használja
A Kolozsvári (Heinrich J.) Ásvány- és Gyógyzappangyár B. T.
gyártmányait

Kiváló gyártmányaik Kénszappan, Kénkátrány-, Kátrány-, Borax, Benzoe-, Chroolin-, Lanolin-, Iohtiol-, Fehérkátrány, Kénes fehérkátrány-,
 Epo, Salicyl-, Neutral-gyermekszappan a bőr mindennemű rendellenességei ellen a legnagyobb sikerrel használhatók
Különlegességünk a Szent László szappan az egyedül tényleg **desinficiáló** és egyuttal a **legidealisabb toilette-**
szappan.

Egyedül gyártói a szab. Ásvány-, Hygiea-, Irodaszappanoknak, melynek festéket, zsirt, olajat, vagy bárminemű foltot hideg vízben is
 azonnal eltávolíttatnak a kézről.

Kapható minden gyógyosztárban és még minden jobb fúszerezletben és illatszerezletben.

Apró hirdetések.

10 szóig 40 fillér, azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

A nagyérdemű közönséghez! — A nagyfőzede
 udvarban balra Stein Adolf raktár helyi-
 ségében mindennemű bazár cikket és
 kék zománczedényeket **minden elfogadható**
árban kiárusítanak, valamint egy teljes
 üzleti felszerelés, naponta d. e. 8-tól
 12-ig d. u. 2-től 5 óráig. **Csak rövid ideig**
tart már.

Egy doboz borostyán-lakk 60 kr., egy doboz
 linoleum 70 kr., egy kig. gyorsan száradó
 firneisz 36 kr., hol? Neumann Nándor
 festék, lakk, kence és petroleum kereske-
 désében, Hatvan-utca 5., telefon 205.

Vörös és fekete Afonya, compótnak, pecse-
 nyéhez, vadhushoz páratlan. Kaphatók
Kontsek Géznál.

Portálos bolthelyiség kiadó Piacz-utca 81.
 Értekezhetri Arany-János-utca 36.

Tágas szobából, előszobából álló garszonlakás
 verandával, esetleg inasszobával, Nyomatató-
 utca 9. sz. május egytől kiadó.

Ujságárusításra férfiak, nők és 14 évesnél
 idősebb gyermekek jó jövedelemre azonnal
 felvétetnek. Jelentkezzenek a kiadóhiva-
 talban.

Előnyös olcsó szabott árak mellett be-
 szerezhető: első rendű **Rumburgi, Hollandi,**
Creás és czérna fonal vásznak, Schroll-féle
chiffonok, csikós jegyű havasi vásznak, Da-
maszt asztalneműek, törülközők, minden fajta
vászon zsebkendők és rövidárúk, ágy- és
asztal terítők, derék aljtokok saját készitte-
tésű paplanok, matraczok, továbbá elvállalom
 mindennemű **férfi-, női-, gyermek fehér-**
neműek gyors és pontos elkészítését minta
 vagy mérték után.

Teljes tisztelettel

Nádudvary Lajos

Vágó Andor-féle üzlet

— Piacz-utca 28. sz. —

a nagy tőzsde mellett.

A fent jelzett vászonneműimet előnyös
 bevásárlásaim folytán, tekintettel a nagy ár
 emelkedésre, még a régi árak mellett szol-
 gálok igen tisztelt vevőimnek.

Dupla villanydelejes
kereszt vagy csillag.

D. R. G. M. 88503. sz.

Gyógyit és felüdit jóállás mellett: **köszvény,**
reuma, asthma [nehéz lélegzés] álmatlanság,
fűlűgás, nehéz hallás, epilepsia [eskór], ideges-
ség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren,
tehetetlenség, influenza, valamint minden ideg-
betegségnél. Azon beteg, aki 88.503. sz. készü-
 lékem által legfeljebb **44 nap alatt** meg nem
 gyógyul, azonnal visszakapja a pénzét. Ahol
 már semmitsem használt, ott kérem az én ké-
 szülékemet megkísérelni: meg vagyok győződve
 készülékem biztos hatásáról.

A nagy készülék ára 6 korona,
 idült betegségeknek alkalmazandó.

A kis készülék ára 4 korona,
 könnyebb betegségeknek alkalmazandó.

A központi elárusítóhely szétküldés utánvétellel
 vagy előleges fizetéssel a bel- és külföld részére.

Scheffer D. Sándor

BUDAPEST, VIII., Bezerédi-utca 3. szám.

MIHALOVITS J.

gyógyosztára s gyógyyszerészeti műlaboratoriuma a „Kigyó”-hoz
 Debreczenben, Főtér 31. sz.

Ajánlja a következő, közkedveltségnek örvendő készítményeit:

Harmat-crème

arczsépitő s bőrápoló kenőcsét, mely teljesen ártalmatlan,
 nem zsíroz, tehát nappal is használható s az arcznak üde-
 séget, finomságot s hamvasságot kölcsönöz. Az arcot tisztí-
 tja s fehériti. Kiváló eredménnyel használható arcvörös-
 ség, májfolt, sömör, szeplő s egyéb bőrtisztítatlanságnál.

— 1 tégely Harmat crème ára 1 korona. —

A kréméhez használendő poudert, a

Harmat-arcpor,

mely az arcznak üde, ifju szint kölcsönöz; három féle szín-
 ben kapható u. m. fehér, rózsás s crème színben. Kitünő
 illata, teljesen ártalmatlan volta s finomsága által vetekedik
 minden más készítménnyel. — Jól tapad és igen jól fed.

Próbadoz ára 50 fillér Nagyobb doboz 1 és 2 korona.

A Mollitergin

a legkiválóbb arc s különösen kéz-bőrápoló folyadék, mely
 a bőrnek selyemszerű lágyaságot, bársonyszerű finomságot
 kölcsönöz. Fehériti az arc- s kéz-bőrt. Teljesen ártalmatlan.
 Nem zsíroz s nem piszkítja a ruhát. Hatása bámulatos és
 rögtöni! Napégette vagy szélkifujta kezeket vagy arcbőrt a
 legrövidebb idő alatt üdévé, finommá tesz. Megbaruult keze-
 ket, eldurvult kéz-bőrt fehérré, puhává változtat.

Egy üveg Mollitergin ára 1 korona.

Nagy raktár bel- és külföldi gyógyszerkülönlegességekből.

Mihalovits J. gyógyosztára a Kigyó-hoz Debreczenben.

Dr. Borsos-féle Növényi Hajszesz.

Meggátolja a hajkihullást, a fejbőr megkorpásodását, a haj-
 végek megtörését s megóvja a fejbőr-betegségektől. Illata kel-
 lemes. Hatása biztos. Használata egyszerű. Nem zsíroz, nem
 piszkítja a fehérműt. Teljesen ártalmatlan. Elősegíti a
 hajnövést!

— 1 üveg hajszesz ára 1 vagy 2 korona. —

Dr. Borsos-féle Növényi Hajkenőcs.

Azok részére, kik a folyadékot nem kedvelik s inkább a
 kenőcsnek barátai, készül ugyanolyan ható anyagból s ugyan
 olyan kiváló hatású hajkenőcs is, mint a Borsos-féle hajszesz
 Ezen hajkenőcs is teljesen ártalmatlan. Hatása gyors, biztos!

— 1 tégely Hajkenőcs ára 1 korona. —

A Mihalovits-féle

Iztelen Csukamájolaj

teljesen iztelen s szagtalan készítmény, mely undort nem
 okoz s e végből a gyermekek azt szívesen szedik.

A Mihalovits féle

China-bor.

China-vas-bor.

Condurangó-bor.

Pepsin-bor.

1 üveg ára

1 kor. 60 fill.

Szomorodni borból kiváló gonddal készült gyógyborók, me-
 melyek gyógyérték tekintetében versenyeznek minden e nemű
 készítménnyel.